

[Svend Andersen]

er nødvendigt med en yderligere liberalisering af lukkeloven. Det mener vi på baggrund af de erfaringer, der er indhøstet, siden vi sidst fik lavet en ændring af loven – det er jo snart 10 år siden – hvor der blev givet mulighed for at holde åbent om lørdagen indtil kl. 14.00 og på enkelte andre dage indtil kl. 20.00. Når man ser på, i hvor stor udstrækning disse muligheder er udnyttet, viser det sig, at det er meget begrænset. Det er kun i få tilfælde, at der holdes åbent om lørdagen længere end til kl. 13.00, og kun om fredagen i nogle tilfælde holdes der åbent til kl. 19.00. Dertil kommer, at disse muligheder jo i det væsentligste bliver udnyttet af de store butikskæder og af supermarkederne, hvilket igen har den følge, at en del heltidsjob forsvinder og går over til at blive deltidsjob med de konsekvenser, som deltidsjob indebærer.

Yderligere har det vist sig, at den lille forretning, altså den mand-kone-forretning, som forslagsstillerne angiver at forslaget særlig skulle være til fordel for, ikke kan være med i denne forlængede åbningstid, og hvis vi forestiller os, at der skal ske en yderligere udvikling på området, vil vi skabe en tendens til hurtigere afvikling af nærbutikken, og det kan forslagsstillerne ikke være tjent med og da slet ikke forbrugerne.

Det er vores opfattelse, at en længere åbningstid, der skal dække det samme antal kunder, ikke vil give baggrund for opretholdelsen af samme antal butikker, som vi har i øjeblikket, og det vil være de små butikker, der først og fremmest bliver tvunget ud af markedet. Derfor kan vi ikke se nødvendigheden af en yderligere udvidet åbningstid, men det er klart, at vi i udvalget vil vurdere, om de synspunkter, vi her har gjort gældende, er rigtige, eller om der skulle være andre ting, der kan pege frem mod noget andet. Indtil videre er vores holdning den, som jeg her har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Efter nu at have hørt de foregående indlæg, og da det helt øjensynligt kniber med læsningen af selve forslaget, synes jeg, det er vigtigt, for at debatten ikke skal køre fuldstændig af sporet, én gang for alle at præcisere, at vi ikke foreslår en øget, forlænget

åbningstid, vi foreslår fleksible åbningstider. Tværtimod foreslår vi begrænsninger i den nuværende åbningstid. Kunne vi så i det mindste ikke diskutere det, forslaget indeholder, i stedet for noget, vi absolut ikke er gået ind for?

Industriministeren (Stetter):

Fru Lone Dybkjær kan ikke med rette påstå, at jeg ikke har forstået lovforslagets intentioner, men for at der nu ikke skal være nogen tvivl om det, så foreslår forslagsstillerne folketinget at forberede en ændring af lov om butikstid, således at der senest i folketingsåret 1985–86 fremsættes lovforslag, hvorefter der indføres regler, som giver ret til inden for en ramme på f.eks. maksimalt 60 timer ugentlig frit at fastsætte butikkens åbningstid. Det er en total ændring af de faktiske forhold.

Vi har i dag en fast åbningstid. Denne faste åbningstid er naturligvis en konkurrence-regulering, idet den medfører, at de små butikker er i stand til at overleve. Det, jeg kæmper for, er at bevare så mange af de små butikker som overhovedet muligt, ikke alene af hensyn til befolkningens betjening, men også for at vi kan bevare det levende miljø, som er forbundet med at have et meget bredt udsnit af butikstyper inden for detailhandelen. Jeg håber, at vi er fuldstændig klar over, hvad det er, vi diskuterer. Hvis der skulle være tvivl i den henseende, så er jeg også interesseret i at få denne tvivl af vejen. Jeg mener ikke, der kan være nogen tvivl.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Fru Lone Dybkjær sagde, at det ikke var yderligere åbningstider, men begrænsninger, der var tale om. Jeg vil gerne spørge, hvad det er for begrænsninger, der er tale om, for som jeg læser det her, skal det betyde, at der kan være åbent på hvilket som helst tidspunkt af døgnet på hvilken som helst ugedag, og det kan da ikke være nogen begrænsning i forhold til den eksisterende lov.

Det, jeg så pegede på, var, at de muligheder, som i forvejen ligger i den eksisterende lov, ikke er udnyttet, men i det omfang de er udnyttet, har det vist sig, at de har været til skade for de små butikker, og den udvikling ønsker vi ikke fremmet.